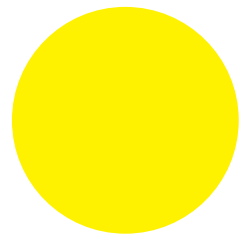

ایران

«ایران» رادر صفحه‌های مجازی دنبال کنید

یاری اندر کسی نمی بینیم یاران را چه شد
دوستی می آخرا آمد دوستداران را چه شد
کس نمی گوید که یاری داشت حق دوستی
حق شناسان را چه حال افتاد یاران را چه شد
شهر یاران بود و خاک مهربانان این دیار
مهربانی کی سرآمد شهریاران را چه شد
حافظ

• صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیرعامل مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:
علی متقیان

• سردبیر:
هادی خسروشاهی

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰۰ شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵۵۰۰ امور مشترکین: ۸۸۷۶۸۸۰۰
• توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷۲ (۰۲۱)
• انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

حضرت محمد (ص):
همنشین شایسته همانند عطر فروش است، اگر چیزی به تو ندهد بوی عطرش به تو خواهد رسید.

کنز العمال، جلد ۹، حدیث ۲۴۶۷۶

هنرنمایی رضا عطاران در «قیف»

فیلم سینمایی «قیف» به کارگردانی محسن امیرپورسوفی که فیلمنامه آن را به طور مشترک با رضا عطاران نوشته است، امروز سه شنبه ۱۸ دی ساعت ۲۰ در فیلمنت اکران آنلاین خود را شروع می‌کند. این فیلم کمندی با بازی رضا عطاران، فریده سپاه منصور، گیتی معینی، رضا نیک‌خواه، صدف اسپهبدی، ویدا جوان، نوح نصر، محمود نظرعلیان، علی باباجانی و... ساخته شده است. «قیف»، روایت ماجراهایی عاشقانه بین چند انسان و غیرانسان است که مدام در معرض خطر قرار می‌گیرند.

«اودیسه» نولان در ۴ ماه شکل می‌گیرد

«اودیسه» کریستوفر نولان از ژانویه تا آوریل ۲۰۲۵ (از چند روز آتی تا اواخر فروردین) در بریتانیا، مراکش و ایتالیا فیلمبرداری خواهد شد. در عین حال این احتمال وجود دارد که رابرت داوئی جونیور به گروه بازیگران فیلم افزوده شود، اما هنوز خبر قطعی در این مورد داده نشده است. زمان نمایش «اودیسه» جولای ۲۰۲۶ اعلام شده و فیلم اقتباسی جدید از داستان حماسی هومر است که حدود قرن هشتم پیش از میلاد نوشته شده است. / مهر

«روشنایی» با علی نصیریان در سینما

فیلم سینمایی به نویسندگی و کارگردانی کامشاد کوشان به پایان مرحله اصلاح رنگ رسیده و آماده ارائه در جشنواره‌های بین‌المللی شد. «روشنایی» آخرین فیلم سینمایی ست که شادروان داریوش مهرجویی به‌عنوان مشاور در آن حضور داشته است و علی نصیریان نقشی اثرگذار در این فیلم بر عهده دارد. علی نصیریان، کامشاد کوشان، حسین پاکدل، بهاره عباسی، فرید سوری، حمیدرضا اکبری بازیگران «روشنایی» هستند.

درباره نوزدهمین دوره جشنواره تئاتر مقاومت

جشنواره‌ای به وسعت تمام ایران

بخش‌های مختلف اجرایی و پژوهشی، فضاها و مغفول تئاتر دفاع مقدس را با لایحه‌های مؤلفه‌هایی چون پژوهش، اقتباس، نمایشنامه‌نویسی و تجلیل از سربازان وطن، از قسمت‌های قابل‌اعتنای این دوره است. اما برای تولید آثاری ماندگار، به بیش از این‌گونه‌ها احتیاج است. جنگ یکی از مهم‌ترین موضوعاتی است که هنر نمایش در طول تاریخ به آن پرداخته و درباره‌اش تولید محتوا کرده است. تئاتر دفاع مقدس هم این امکان را دارد که با نگاهی تطبیقی، خود را با آثار مهم جهانی قیاس کند و در باب موفقیت یا ناکامی‌اش به قضاوت منصفانه بنشیند. امید است جشنواره نوزدهم به نگاهی آسیب‌شناسانه نسبت به دوره‌های پیشین، به مباحث چالش‌برانگیز جنگ ایران و عراق پرداخته و صورت‌بندی تازه‌ای از علل و چگونگی این واقعه دوران ساز ارائه کند. زیرا نسل‌آزموی خاطره‌ای از حال و هوای جنگی شهرهای کوچک و بزرگ در همه شصت شمس ندارد. پس الزام است که به نمایشنامه‌هایی بها داده شود که براساس پژوهش‌های تاریخی تولید شده و محصور ذهنیت‌های شخصی بعضی جوانان جوانی نام نشود که بیش از دانایی، گرفتار آنگویهای متورم همه چیزدانی هستند. جشنواره امسال به دبیری محمد کاظم تبار در حال برگزاری است و نشان داده در پی تعالی تجربیات بارزش گذشته است. از یاد نبریم که بعضی آثار ماندگار سال‌های پیش همچون «پروچه پشت خط نبرد» علی‌رضا نادری، «خنکای ختم خاطره» حمیدرضا آذرنگ و «ترن» نیما دهقان که در سال‌های گذشته روی صحنه آمدند، می‌تواند چراغ راه هنرمندان امروزی باشد. باید به انتظار نشست و زحمات نسل تازه را تماشا کرد و بار دیگر به جغرافیای پرتالهاب ایران و خاورمیانه اندیشید. بنابراین تئاتر مقاومت در این دقایق است که اهمیت مضاعفی می‌یابد و آینده را بشارت می‌دهد.

کافی به گروه‌های مختلف تئاتری، الزامات خاص خودش را می‌طلبد و می‌تواند اطمینان بخش گروه‌های شرکت‌کننده در این دوره از جشنواره باشد. گویا در این دوره مبلغی در حدود ۱۷۰۰ الی ۱۰ میلیون تومان به هر گروه پرداخت شده تا آنان با فراغ حال بتوانند در جشنواره مشارکت کنند و منظور جشنواره در مدت زمان ۲۵ روزه برگزار شده و تعامل مفیدتری مابین هنرمندان و تماشاگران برقرار شده است. ماحصل این گسترده‌ی جغرافیایی و تمرکززدایی، شکلی از تولید تئاتر در گوشه و کنار کشور است که می‌تواند الگوی مناسبی از یک جشنواره فراگیر ملی باشد.

و معمایی خاورمیانه باشد. حال با توضیحاتی که بیان شد، نگاهی داشته باشیم به جشنواره نوزدهم تئاتر مقاومت. پرسش مهم در این زمینه این خواهد بود که نسبت نمایش‌های دفاع مقدس این دوره با وضعیت این روزهای ما در داخل و خارج از کشور چیست؟ به دیگر سخن، تئاتر این روزهای ما، به لحاظ فرم و محتوا، خود را در چه نسبتی با مناسبات در حال تغییر خاورمیانه می‌داند. اینها پرسش‌هایی است مهم که بهتر است هنرمندان شرکت‌کننده در نوزدهمین دوره جشنواره تئاتر مقاومت به آن پاسخ دهند. اما در کنار پرداختن به این دغدغه‌های مهم سیاسی، شایسته است به نحوه برگزاری این دوره بپردازیم و با نگاهی انتقادی در پی فهم ضرورت این شکل از برپا کردن جشنواره نوزدهم باشیم. به نظر می‌آید برگزارکنندگان این دوره تلاش کرده‌اند تا تمرکززدایی، جشنواره‌ای به وسعت کل ایران شکل دهند تا استعدادها و پیشرفت‌های فراوان را بیابند که در این وادی دشوار محک زده شوند. به هر حال، تئاتر دفاع مقدس خدمت‌گزار ایران در مقابل هر کسی نمی‌تواند باشد. بنابراین سیاست برگزاری جشنواره، اهمیت مضاعفی در شکل دادن به مسیر پیش‌رو برای علاقه‌مندان این عرصه دارد و می‌تواند همچون چراغ راه هنرمندان مستعدی باشد که به جنگ و مقاومت از یک دریچه تازه می‌نگرند.

تئاتر دفاع مقدس خصلتی دارد و کار هر کسی نمی‌تواند باشد. بنابراین سیاست برگزاری جشنواره، اهمیت مضاعفی در شکل دادن به مسیر پیش‌رو برای علاقه‌مندان این عرصه دارد و می‌تواند همچون چراغ راه هنرمندان مستعدی باشد که به جنگ و مقاومت از یک دریچه تازه می‌نگرند.

انسان‌هایی که با حمله دشمن مجبور شدند ترک خانه و کاشانه کنند و آواره شهرهای دور و نزدیک شوند. یکی از رسالت‌های هنری و تاریخی آثار نمایشی، پرداختن به زندگی مردم عادی در میانه جنگ‌های ویرانگر است. صدا دادن به بی‌صدایانی که در پیج و خم تاریخ، برای همیشه فراموش می‌شوند و گویی از ابتدا اصلاً وجود نداشته‌اند و به حساب نمی‌آیند. با آنکه نبرد نظامی مابین ایران و ارتش صدام مدت‌هاست که به پایان رسیده، اما مفهوم مقاومت برای مردم ایران همچنان ادامه دارد. تجربه ثابت کرده که جغرافیای سیاسی ایران در یکی از حساس‌ترین نقاط جهان قرار دارد و بی‌شک لزوم آمادگی دفاعی در مقابل تهدیدات پیدا و پنهان دشمنان، باید دغدغه همیشگی ایرانیان باشد. چراکه این سرزمین از ابتدای تاریخ پشور، آماج تنش‌های سیاسی و تهاجمات نظامی قدرت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی بوده و این روزها با توجه به وضعیت ملتهب منطقه، این مسأله حتی شدت بیشتری هم یافته است.

نگاه تاریخی به جنگ و روایت آن نیستیم. بنابراین برای خلق آثار ماندگار نمایشی باید هنرمندانی باشند که با پشتکار و تکلیف‌برپوش‌های تاریخی و همچنین دوری از نگاه‌های تنگ‌نظرانه ایدئولوژیک، به تاریخ رجوع کرده و با نگاهی معطوف به حقیقت، راوی رنج‌ها، رشادت‌ها، ناگامی‌ها و کامیابی‌های انسان‌های درگیر جنگ شوند. نباید از یاد برد که دفاع مقدس به‌عنوان یکی از مهم‌ترین فرازهای تاریخی سرزمین ایران بر دو عنصر اسلام و ملی‌گرایی استوار بود و همچنان در خاطره جمع کثیری از مردمان این سرزمین محفوظ مانده و از یادها نرفته است. بخصوص رزمندگانی که به جبهه‌ها رفتند و با دشمن یعنی مبارزه‌ای جانانه کردند. صد البته که روایت تاریخی جنگ نباید تنها به مردان به جنگ رفته بپردازد و از مردم عادی شهرهای جنگ‌زده چشم‌پوشی کند؛ همان

سال‌ها از پایان جنگ ایران و عراق گذشته و نهاد اجتماعی تئاتر، بیش از گذشته نسبت به آن دوران تاریخ‌ساز دچارانفعال و مشغول‌زمان شده است. در نتیجه «تئاترمقاومت» در کلبتش چندان که باید در این سال‌ها نتوانسته آثار ماندگاری تولید کند تا دریچه‌ای خلافت‌ها باشد برای مناسبات پر فراز و نشیب آن دوران جهاد و شجاعت. به هر حال، پایان هر جنگی مقدمه‌ای است برای بدل شدن جنگ به امری تاریخی و امکان روایتگری‌اش. این قضیه در رابطه با دوران هشت سال دفاع مقدس هم صدق می‌کند، اما نکته اینجا است که برای بسیاری از هنرمندان این عرصه، مواجهه با حوادث جنگ به مثابه امر تاریخی ناممکن می‌نماید و آنچه‌که باید، در این زمینه شاهد نگاه تاریخی به جنگ و روایت آن نیستیم. بنابراین برای خلق آثار ماندگار نمایشی باید هنرمندانی باشند که با پشتکار و تکلیف‌برپوش‌های تاریخی و همچنین دوری از نگاه‌های تنگ‌نظرانه ایدئولوژیک، به تاریخ رجوع کرده و با نگاهی معطوف به حقیقت، راوی رنج‌ها، رشادت‌ها، ناگامی‌ها و کامیابی‌های انسان‌های درگیر جنگ شوند. نباید از یاد برد که دفاع مقدس به‌عنوان یکی از مهم‌ترین فرازهای تاریخی سرزمین ایران بر دو عنصر اسلام و ملی‌گرایی استوار بود و همچنان در خاطره جمع کثیری از مردمان این سرزمین محفوظ مانده و از یادها نرفته است. بخصوص رزمندگانی که به جبهه‌ها رفتند و با دشمن یعنی مبارزه‌ای جانانه کردند. صد البته که روایت تاریخی جنگ نباید تنها به مردان به جنگ رفته بپردازد و از مردم عادی شهرهای جنگ‌زده چشم‌پوشی کند؛ همان

یادداشت
محمد حسن خدایی
منتقد تئاتر

نگاره

که ایران چو باغیست خرم بهار
شکفته همیشه گل کامگار

فردوسی

طراح: محسن توری نجفی

فضای مجازی

اعتراض ده‌نمکی به یک کم توجهی

مسعود ده‌نمکی در سالگرد حادثه انفجار سال ۱۳۹۲ در پشت صحنه فیلم و سریال «عراچی‌ها» که منجر به جان باختن ۵ نفر شد، با انتشار پستی در صفحه اینستاگرامش نوشت: «بیش از ۱۰ سال از حادثه در پشت صحنه فیلم و سریال «عراچی‌ها» می‌گذرد و سینمای ما از داشتن همگامی چون مرحوم جواد شریفی‌راد، مدیر جلوه‌های ویژه و مرحوم محمد نجبر، مدیرعامل خردم شهرک سینمایی دفاع مقدس و سایر همکاران کارگردانان صاحبان سینمای ایران بنیاد شهید آنها را شهید خدمت محسوب نکرد. این در حالی است که در حوادث مشابه سایر مشاغل مانند آتش‌نشانان یا حتی پلیس مبارزه با مواد مخدر، معلمان و... با تدبیر درست و اطلاق عنوان شهید خدمت، دولت، مرهم خانواده‌های آنان شد. اما در حوزه سینمای جنگ و دفاع مقدس که با همه احتیاط‌ها همیشه عجب با خطر است با کج سلیقه‌ی نشان دادن که حوزه فرهنگ و هنر برای دوستان اولویت و اهمیت ندارد و برای مسئولان چرخ پنجم محسوب می‌شود. امیدوارم دولت و مسئولین جدید بنیاد شهید در این تصمیم بازیگری کرده و قوت قلب سایر همکاران حوزه سینمای جنگ شوند.»

شور و شعف موسیقی ایرانی

امیرعباس ستایشگر با انتشار پستی در صفحه مجازی‌اش از اجرای ارکستر ملی ایران با حضور ۴۰ خواننده خبر داد. او در این پست نوشته: «هر چه از ذوقم برای این اجرا بگویم، شاید آفاقه نکند. احساسی که از شدت پیدایی، گم است. سال‌ها با نغمه‌های سرشار از عاطفه مرحوم علی جعفریان آشنا بودیم، اما فرصتی نبود تا این زیبایی را جار بزنیم و همگان را به شنیدن دوباره آن دعوت کنیم. همراه با همايون رحیمیان، رهبری کاربلد و خوش فربه که تابلوهای تنظیم اکثر کارهای ایشان را نقاشی کرده است. با خوانندگانی که هر کدام با راه‌ها با ارکستر موسیقی ملی خوانده و این بار نیز دعوت ما را استجابت کردند تا نشان دهمیم به اتفاق، جهان می‌توان گرفت. رنگ صدایی متفاوت، احساس‌های دگرگون در بازتاب کلمه و واژه، چیدمان خوانندگان این اجرا را رقم زده‌است و این مسیری است که برای همه خوانندگان عرصه زیبایی و وقار، همیشه باز است. شور و شعف موسیقی ایرانی در ذات و ذرات این نغمه‌ها جاری‌ست و من اطمینان دارم فردای روز اجرا، از جشن خاکسپاری خودم در عشق به این ترانه‌ها شادمان بروم گشت.»

موزه شمس العماره در کاخ گلستان دوشنبه (۱۷ آبان ۱۴۰۳) در حالی که مرتب به ۱۱ قالی از گنجه‌ها برزاشند دارالخلافه قاجار است، بازگشایی شد.

عکس: مرصیه موسوی ایرنا